

Zamýšľali ste sa niekedy ako vnímajú našu prácu, tí ktorým pomáhame? Tešíme sa z ich úspechov, trápime sa z ich nešťastia. Žiadna práca nie je ľahká, ale keď dostanete takúto spätnú väzbu, máte chuť zamakať ešte viac. Prečítajte si ako našu prácu vníma jeden z prijímateľov.

V živote by sa ľudia mali venovať práci, ktorá ich naplňuje, ale to by chcel asi každý. Ak sa rozhodne človek v živote pracovať s chorými, je to ako ísť popri rieke, ktorá je raz pokojná, inokedy sa v nej nahromadí veľa vody z dažďov, a tak si myslím, že v práci to nemajú ani trochu ľahké naši terapeuti a vlastne každý, kto musí mať pochopenie pre ľudí s psychickou poruchou.

Myslím si, že nie je dobré a správne, odsúvať nás, aj my dokážeme ešte v živote toho dosť. Prečo hneď povedať, že niekto z nás už nič nedokáže, nevládze. Máme my, klienti, byť už do konca života niekde zavretí a zovretí? Taká éra je už prekonaná, snáď ľudstvo dokáže prijať zmeny k lepšiemu. A s takýmto prístupom uľahčiť život chorým, ktorí požiadajú možno o úsmev, možno trošku sa poobzerať, že aj oni existujú.

Ten dážd', to je ako zlá nálada, ktorú pociťujeme všetci z času na čas. Ozaj je pravdou, že ak prácu robíme srdcom, je to vidieť a nikto nepotrebuje k tomu zvládnuť vysokú matematiku, aby pochopil, že aj s nami sa dá pracovať a fungovať. A tá pokojná rieka, to je ako obdobie, kedy máme svoje „dobré dni“. Kto sa rozhodol urobiť život krajším takýmto ľudom, psychicky chorým, má môj obdiv.

Niekedy ľutujeme, že sme v živote spravili chyby, za ktoré nesieme zodpovednosť, nedá sa životom ísť len po slnečnej strane ulice, bez toho, aby sme niečo nepokazili, ale dá sa z toho poučiť. Možno nie každý bol na dne, alebo sa z neho chce práve dostať, tak prečo nepomôcť mu v jeho snažení a prinavrátiť mu radosť zo života.

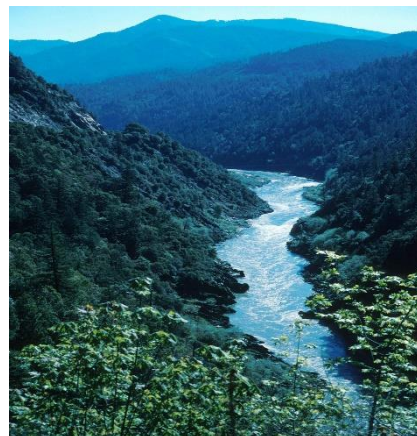
Radosť, tá nepatrí len zdravým.

Sú to aj spoločné chvíle, ktoré zanechajú na duši pokoj, mať okolo seba dobrých ľudí a nebať sa samoty a zbytočnosti. Byť užitočným pre niekoho, mať zo seba dobrý pocit, cítiť, ako niekomu na nás záleží.

Tým, ktorí s nami pracujú, želim veľa úspechov, ktoré prichádzajú, niekedy snáď pomalšie, ale podľa mňa aj táto práca má svoj zmysel.

Jedna vec je finančná otázka a druhá či sa do práce teším, nielen musím. Aby aj v duši pracujúcich s nami bolo pozitívne ohodnotenie, že niečo odovzdávajú konkrétnym ľuďom, môžu niečo vylepšiť, mať odvahu niečo začať, posúvať sa ďalej.

Ako sa to dozvieme? Kým nevyskúšame...čo nás to stojí, ak niečo pekné a milé spravíme pre toho druhého.

Prijímateľka HUMANITÁR, n. o.